

— ΜΕΡΙΚΕΣ ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΜΑ

γιά την πατρίδα, γιά την Ελλάδα, όπως χωρίς να το πιστεύει και ο Μιστράλ το λέει: «Και αν είναι να πεθάνουμε γιά την Ελλάδα...»

Εδώ τελειώνουν τα γράμματα του Καμπύση. Οι αναγνώστες μας δεν θα διαφρασισθούν—αυτή τουλάχιστον είναι η γνώμη και η έλπιδα μας—όπου στην θέσι του πολιτικού άρθρου δημοσιεύσαμε τα πολιτικά αυτά γράμματα, τα οποία γιά εκείνον που θέλει να σκεφθώ, λένε πολλά, παραπολλά, και δείχνουν περιούσια από εκείνου που θέλουν να πουνε.

Προ ενός περίπου μηνός δημοσιεύσαμε στην σταθνή αυτήν ένα άλλο άρθρον του, «Ελλάδος πεπρωμένον» το όποιον κ' αίσθησιν είχαμε κ' εφύματα ξεχωριστά από του τριές Αθηναίικες εφημερίδες. Καί όμως το άρθρον αυτό δεν το έδεχθηκε προς δημοσίευσιν ο κ. Κουζαμάκος, όταν τού το έστειλε ο Καμπύσης από την Γερμανίαν—καθώς έγραφε τότε ο ίδιος στο ποσότη Πέτρο Βασιλειάν.

ΛΟΥΛΟΥΔΕΝΙΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΓΕΡΑΤΕΙΑ

Τού πέθου ε γυιάς ο Γίμερος γελώντας... Μή ένα μικρό μ' έπηρεε τότε δίκυο... Καί λίανη, λέε, ριχί το πρόσωπό μου... Γιαννης Περγιαλίτης

Γιά το ζήτημα της Εκκλησιαστικής Μουσικής ελίγον ενδιαφερόμαι. Αν είναι Βυζαντινή ή Ευρωπαϊκή, αν δεν είναι ούτε το ένα ούτε το άλλο, αν είναι και Γιαπωνέζικη ακόμη, κερφι δεν μου καίγεται. Το ξεκαθάρισμα της θρησκείας μας και η αναμόρφωσις του κλήρου μας δεν κείται επάνω στις Ευρωπαϊκές ή στις Βυζαντινές νότες των ψαλτάδων, στην μύτη τους ή στον λάρυγγά τους.

Εν τούτοις η απόφασις του Σεβ. Μητροπολίτου μας, η ανήμεις του ή ανδρική, είμπορει να είπη κανείς, μ' ένθουσίασε, ανεξαρτήτως του έν εχη δίκαιον ή άδικον ο Σεβασμιώτατος, και μ' ένθουσίασε μόνον ως απόφωσις. Λαμβάνονται τόσον δύσκολα και τόσον σπάνια κί ήρωικαί απόφασις στις ήμέρες μας!

Και τέτοια είναι η απόφασις του Αρχηγού της Εκκλησίας μας. Κ' έτσι μόνον γίνεται, κ' έτσι μόνον ήμπορει να γίνη δουλειά. Με τον μπαλτά μιζ και κιλτή, κατακέρρα. Το θέλω και θά γίνη! Όχι: στάσου να σκεφθούμε! Όχι: ως δοκιμάσουμε! Όχι: ως ρωτήσουμε και την γνώμη των ενδιαφερομένων!

είδωλο της Ραυτίνας το παμμέγιστον, που ύφώνεται υπεράνω όλων μας. Ο Βασιλεύς της Σερβίας τρεις ή τέσσαρες φορές σύντομα σύντομα έσταλαπάτησε διά πραξικοπημάτων το Σερβικόν Σύνταγμα. Κ' εφώναξαν μόν κ' εξακολουθούν ακόμη να φωνάζουν οι Σέρβοι Δε λιγιάννιδες και Λεβιδήδες, ο Βασιλεύς όμως Άλέξανδρος δεν έπεσε ακόμη. Άλλά κ' αν πέση, θά πέση με την ήθικην ίκανοποίησιν, ότι είκαμε εκείνο που ένόμιζε πως έπρεπε να κάμη χάριν του Λαού του και χάριν του Θρόνου του.

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Όλα τα καλά πράγματα είναι ισχυρά διεγεστικά της ζωής, αυτό δε επίσης είναι το αποτέλεσμα κάθε καλού βιβλίου το όποιον είναι γραμμένο καθώς η ζωή. Ότις μελετά την ιστορίαν κισθάνεται: έκυτάν μεταβάλλόμενον άένωις, όχι μόνον κατά το πνεύμα αλλά και κατά την καρδίαν. Υπάρχουν μεταλλικά πηγάϊ κί όποιαι άνκλόζουν κρουνηδόν, είναι ήλλαι που τρέχουν και ήλλαι: ακόμη που μόλις στάζουν. Υπό την κούτη έννοιαν υπάρχουν τοιάνα είδων σκαπτικιστά. Ο βέβηλος τας έκτιμά κατά την ίκανότητά του ύδατος, ε γνώστης έξετάζει την άβαν και κρίνει: έπομένως δι' εκείνο το όποιον έν αυτό δεν είναι ύδαρ.

Φύλλα περασμένα του «Νουμά» πωλούνται εις το Κεντρικόν Πρακτορείον των Έδημοφιδων και εις τα κιάσκια των πλαταιών Συντάγματος, Όμοιοίας, Έθνικής Τραπέζης, Βουλής και Υπουργείου Οικονομικών.

ΑΓΓΕΛΟΥ ΤΑΝΑΓΡΑ Ο ΑΡΡΑΒΩΝ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ... «Επειτα να σάς είπω!... επανέλαθε στηρίζουσα το βλέμμα επί αυτού... γνωρίζετε επίσης καλώς όπως όλοι ε κόσμος ότι η βλάσι ενος γήμου είναι τα άφωνα όλιχα μεσα...»

Ο νέος έφερε τας χείρας της γράκις εις τα χείλη του και τας έκάλυψε δι' άσπασμων παραπόρων... Πόως καλώς άγγελος είπε, σάς έστειλε, κυρία μου εις την ζωή μου... θά είκαμη φέινεται χωρίς να γνωρίζω κανέν μεγάλο καλόν ώστε να μού έλθη σήμερα τότε ευτυχία...

είς της καλής... «Α!... άνεκραξε... ή φωτογραφία του θείου... εις το δωμάτιόν του... ένθουμάχι... ή φωτογραφία του θείου... την είδα τόσας φορές από παιδίον... Ναι... έξηκολούθησε... ήλλε ποία είθε λοιπόν, κυρία... πόως καλώς άγγελος είθε ε όποιος έμείνατε πάντοτε μυστήριον δι' όλους μας, ή όποιαι με παρακολουθείτε διχ του βλεμματός σας από παιδικής ήλικίας, και τώρα έργαθε να μού όώσατε την μεγαλειότεραν ευτυχίαν την όποιαν ήσθήθην επί γής...